

Un llibre... per dins!

Sabeu quina cosa té tripa i no és un porquet? I quina té plecs i no és una faldilla? On hi ha crèdits i no és un banc? Doncs la resposta és ben fàcil: un llibre!

Potser penseu que sóc repetitiu, que sempre parlo de llibres. Però és que, a part de les històries que s'hi amaguen, hi ha tantes altres coses a descobrir-hi, que les meves tres neurones no pensen en res més: llibres, llibres i llibres.

Si les tripes dels porcs fossin de paper com les pàgines d'un llibre, ja us dic jo que les llonganisses no valdrien res. I és que la **tripa del llibre** és el conjunt de pàgines que el formen i on, a part de la narració, hi ha elements de gran utilitat que us presento tot seguit.

Cap al principi del llibre trobem la **pàgina de crèdits**, escrita amb una lletra remenuda, com cagadetes de mosca, que sembla feta expressament perquè ningú no la llegeixi. Doncs, ep! Hi ha informació de primera mà. Per exemple: algú ens regala un llibre amb les pàgines grogues i el llom fet malbé, dient que és l'última novetat en novel•la d'aventures. Sospitós. Aleshores, anem a la pàgina de crèdits i allí trobem una mena de carnet d'identitat del llibre: quin any s'ha publicat, quantes edicions se n'han fet i, fint i tot, l'adreça de l'editorial i l'impremta que l'ha imprès. Què més voleu? Ni el millor detectiu privat hauria trobat tanta informació!

Ara que ja tenim el llibre fitxat, podem començar la història? Nooo! Pot ser que encara ens trobem el **pròleg**! Es tracta d'un escrit on es ressenya el valor de l'obra i se situa en un context o unes circumstàncies determinades. La majoria no són gaire llargs però, una vegada, en vaig llegir un tan i tan extens que quan el vaig acabar, vaig pensar: i què son aquestes pàgines del final? Doncs era la novel•la, tu! Bé, més aviat un conte, perquè només tenia tres pàgines i una era la **dedicatòria**, que deia: "Al senyor Tal, autor del pròleg." I és que, de dedicatòries, n'hi ha per triar i remenar. Alguns autors, quan es posen a dedicar, no paren: des de l'avi matern fins al tretzè net, hi apareix tota la parentela!

Al final del llibre trobem l'**índex**, que no és un dit, és una pàgina, que quedi clar. És que tinc un amic que es pensava que als llibres hi havia una bosseta amb el dit de l'autor plastificat, de regal. Nooo! És una llista que indica a quina pàgina comença cada capítol. En els llibres de text i les enciclopèdies, els índexs són importantíssims: et diuen a quina pàgina pots trobar qualsevol cosa, ja siguin paraules, il•lustracions, noms propis, etc. El que mai et diu l'índex és a quina pàgina és l'índex, fixa't quina cosa.

I fins aquí l'entrellat dels llibres. Ai, els **plecs**! Me n'oblidava. El text s'imprimeix en uns fulls molt més grans que les pàgines del llibre. Després, aquests fulls es pleguen per a poder-los enquadrar i formen els plecs. En alguns llibres, si mireu a dalt de tot del llom per dins, els veureu.

Heu après alguna cosa nova? Espero que sí. Jo n'he après una: quan m'enrotllo semblo una persiana. Apa-siau!